

THE ALTERNATIVE MAP OF PLOVDIV – 2013
НА ПЛОВДИВ – 2013
АЛТЕРНАТИВНА КАРТА

АЛТЕРНАТИВНА КАРТА на Пловдив

„Алтернативна карта на Пловдив“ е туристически гид за различния, непознат и неприсвтащ в официалните туристически пътеводители град „Алтернативна карта на Пловдив“ е за онези любителни откриватели, които са готови да видят отвъд фасадата на съществуващото сега и да се върнат назад към историята или да надухат потенциала на града. „Алтернативна карта на Пловдив“ акцентира и въвежда някои специфични за облика на града архитектурни и културни обекти, които са negliжирани и заплашени от унищожаване или бавна разруха.

„Алтернативна карта на Пловдив“ е съставена на базата на тематични маршрути с отбелязани знакови обекти по тях. Същевременно преминаването по маршрутите крие и немаркирани, неочаквани изненади – малки улчички с кафенета и ресторанти, примамливи гледки или смесца от разнообразни прояви на битиране.

Базовата селекция на маршрутите съставителите изграждат на основа проведена серия от публични дискусии през 2012 година в artnewscafe „Беседа за града“ по темите: СОЦ-наследството на Пловдив, Птичоневите складове на Пловдив, Квартал „Капана“, Баухаус под тепелата. Маршрутите Религии и Улица „Отец Паисий“ са обособени с цел по-добро опознаване на специфичния пловдивски начин на живене.

Целта на „Алтернативна карта на Пловдив“ е да създаде по-широк нов поглед към града и да активира урбанистичното познание като синтез от социално, историческо и културно любопитство на базата на толерантност, без идеологическа и националистическа предрасположеност. „Алтернативна карта на Пловдив“ цели да предизвика гражданска рефлексия и припознаване на града като стимулиращ жив организъм и място за реализация.

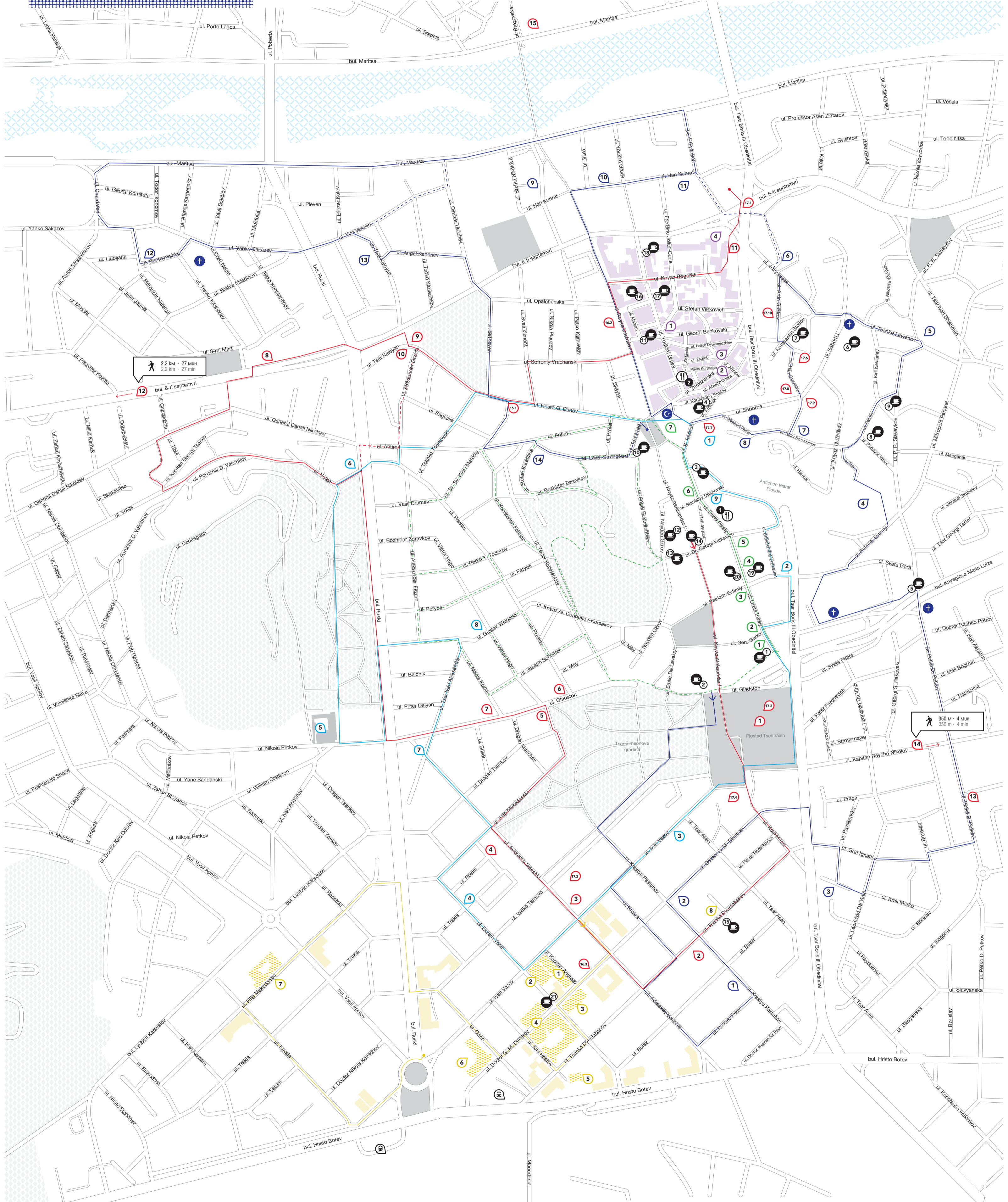
THE ALTERNATIVE MAP of Plovdiv

The Alternative Map of Plovdiv is a tourist guide of the uncharted and unfamiliar Plovdiv. It is made for those willing to explore beyond the city's surface, discovering its history and potential for themselves. The Alternative Map of Plovdiv also draws attention to some landmark architectural and cultural sites that are threatened by destruction or neglect.

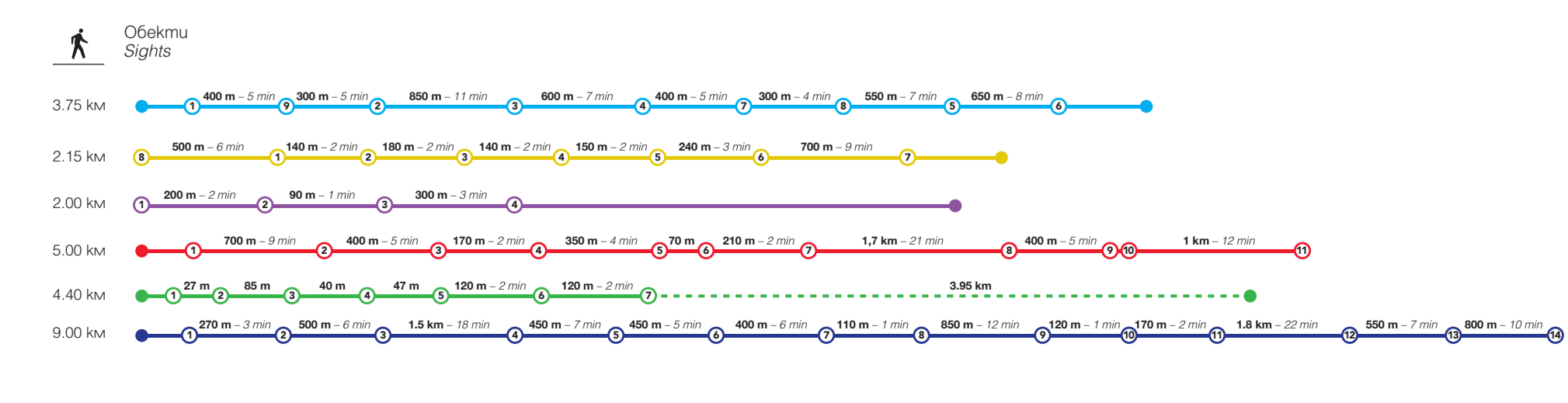
The Alternative Map of Plovdiv features several routes comprising a number of thematically related sights, as well as unexpected stopover opportunities such as side-street cafés and restaurants, and observation points.

Four of the routes were designed as a result of the public discussions held in 2012 at artnewscafe under the general theme "An Arbor for the City", with the following sections: Plovdiv's Communist Heritage, Plovdiv's Tobacco Warehouses, the Kapana Quarter and Bauhaus Under the Hills. The routes Religions and Otets Paisiy St. were added with a view of creating wider awareness of Plovdiv's history and life style.

The Alternative Map of Plovdiv aims to activate a social and cultural curiosity for the city's past and present on the basis of tolerance, avoiding ideological or nationalist bias. Simultaneously, it aims to provoke public reflection and recognition that the city is both a complex living organism and a stimulating place for relaxation.

- Маршрут Баухаус Bauhaus
- Маршрут Птичоневото градче Tobacco Quarter
- Маршрут Квартал „Капана“ Kapana Quarter
- Маршрут Социъм Communist Era
- Маршрут Улица „Отец Паисий“ Otets Paisiy St.
- Маршрут Религии Religions
- Кафенета и клубове Cafés and Clubs
- Ресторанти Restaurants
- Автогара „Юг“ Bus Station "Yug"
- Централна ЖП Гара Central Railway Station

АЛТЕРНАТИВНА КАРТА НА ПЛОВДИВ

МАРШРУТИ И ОБЕКТИ

ALTERNATIVE MAP OF PLOVDIV ROUTES AND SIGHTS

МАРШРУТ БАУХАУС BAUHAUS

Пловдив е един от малкото градове в България, които могат да се похвалят със своето архитектурно „Баухаус“ наследство.

„Баухаус“ е школа за визуално-пластични изкуства, дизайн и занаяти, базирана в Германия, която се превръща в център на модернизма през първата половина на XX век. Училището „Баухаус“ е основано от архитекта Валтер Гропиус и действа в периода 1919-1933 година. Постепенно стилиът „Баухаус“ се превръща в едно от най-влиятелните течения в архитектурата на модернизма и модерния дизайн.

В Пловдив влиятелно на „Баухаус“ е най-сино изразено в творчеството на архитект Светослав Грозев. Завършил е архитектурата в Берлин и през 30-те години на XX век проектира едни от най-забележителните модернистични сгради в града.

В годините между двете световни войни, когато архитектурите в Пловдив проектираат сградите си в стилове като неокласицизм, неоромантизъм, неobarok, Светослав Грозев се осмелява почти еретично да зазърби напълно украсителството и пичността в третирането на фасадите, отказва да използва скатни покриви и ярки цветове, прави революция със своите прозорци, отвори, козирки и цялото третиране на обемите на сградите си. Забриван и непознат гнес, той е оставил наследството в стила „Баухаус“, което в Европа и по света се смята за много значимо и се защитава от UNESCO. Сградите му от 30-те години звучат по-съвременно от 99% от днешното строителство. Еднофамилните къщи на арх. Грозев, една толкова специфична и деликатна тема от архитектурата, са създадени в годините, когато са били спрени някои от най-големите световни обори и шедеври на лво Корбюзие, Ван дер Ро, Гропиус и Брейер.

В маршрута са включени и два примера на италянския възплатен и поседовател на рационалистичното течение в архитектурата на модернизма – пловдивският архитект Стефан Тодоров, както и къщата със студио на архитект Боян Чинков.

В маршрута са включени и два примера на италянския възплатен и поседовател на рационалистичното течение в архитектурата на модернизма – пловдивският архитект Стефан Тодоров, както и къщата със студио на архитект Боян Чинков.

В маршрута са включени и два примера на италянския възплатен и поседовател на рационалистичното течение в архитектурата на модернизма – пловдивският архитект Стефан Тодоров, както и къщата със студио на архитект Боян Чинков.

Plovdiv is one of a handful of Bulgarian cities that should take pride in their own architectural Bauhaus heritage.

The famous school of design, visual arts and crafts was founded in Germany in 1919 by architect Walter Gropius, under whose direction it became an influential center of European Modernism, before being closed down in 1933.

The Bauhaus influence in Plovdiv manifests most notably in the work of architect Svetoslav Grozev, who started architecture in Berlin. During the interwar period, when most architects in Plovdiv designed their buildings in the neo-Classical, neo-Romantic and neo-Baroque idiom, Svetoslav Grozev dared to turn his back on façade ornamentation, abandoned bright colors and sloped roofs, and initiated a revolution in the design of windows, apertures, canopies and overall scale. Unknown and largely forgotten today, his Bauhaus buildings have a more contemporary ring than most contemporary construction in Bulgaria today and deserve to be listed as architectural heritage. His family houses, especially, were built during a period when Le Corbusier, Mies Van der Rohe, Gropius and Breuer were designing their Modernist masterpieces.

Two residential buildings by the Italian-educated adherent of architectural Rationalism Stelan Todorov and Boyan Chinkov's house are also included in this route.

Обекти Sights

1 **Къща на Таксим тепе**, ул. „Митрополит Пайсий“ 4, арх. Светослав Грозев. Построена през 1935 г. за фабриканта Стаино Стаинов.

House on Taksim Hill, 4 Mitropolit Paisiy St., designed by Svetoslav Grozev. Built in 1935 for factory owner Staino Stainov.

2 **Къща на ул. „Архимандрит Дамаскин“ 9**, къща с бул. „Цар Борис III“, арх. Светослав Грозев. Построена е за индустриалеца Дразомир Цанков през 1937 година. Пълвяна от модернизма на лво Корбюзие.

House at 9 Arhimandrit Damaskin St., corner of Tsar Boris III Blvd., designed by Svetoslav Grozev. Built in 1937 for industrialist Dragomir Tsankov and influenced by Le Corbusier's Modernist ideas.

3 **Къща в модерен стил на ул. „Иван Вазов“ 17**, арх. Светослав Грозев. Построена от творебца Анастас Куцолю.

House in modernist style, 17 Ivan Vazov St., designed by Svetoslav Grozev. Built for merchant Anastas Kulsolgu.

4 **Къща на ул. „Екзарх Йосиф“ 3**, арх. Светослав Грозев. Пълвяна от модернистичните жилищни сгради и петта принца в архитектурата, дефинирани от лво Корбюзие.

House at 3 Ekzarh Yosif St., designed by Svetoslav Grozev. Influenced by various residential buildings in Western Europe and Le Corbusier's five principles of modern architecture.

5 **Професионална гимназия по вътрешна архитектура и дървообработване**, ул. „Гладстон“ 70, арх. Светослав Грозев, арх. Димитър Попов. Построена в срегата на 30-те години на XX век.

Professional High School of Interior Design and Wood Processing, 70 Gladstone St., designed by Svetoslav Grozev and Dimitar Popov. Built in the mid-1930s.

6 **Къща на на ул. „Волаа“ 2-Б**, арх. Стефан Тодоров.

House at 2B Volga St., designed by Stelan Todorov.

7 **Жилищна сграда на ул. „Цар Иван Александър“ 18**, арх. Стефан Тодоров.

Residential building at 18 Tsar Ivan Alexander St., designed by Stefan Todorov.

8 **Къща на възла на „Густаф Вагъанг“ и ул. „Виктор Юзо**, арх. Светослав Грозев.

House on corner of Gustav Weigand St. and Victor Hugo St., designed by Svetoslav Grozev.

9 **Къща с лично ателие на архитект Боян Чинков**, ул. „Станислав Доспевски“ 8, арх. Боян Чинков
Един от първите модерни архитекти в Пловдив, първата къща със специално проектирано ателие за работа на архитект в града.

House with studio, 8 Stanislav Dospevsky St., designed by Boyan Chinkov.

Boyan Chinkov is one of the first Modernist architects in Plovdiv. He designed his own house, which was the first in Plovdiv with a specially designed architect's studio.

МАРШРУТ ТЮТОНЕВОТО ГРАДЧЕ TOBACCO QUARTER

Маршрутът има за цел да запознее с квартала на бившите тютюневи складове в града, които е разположен около една от най-красивите пловдивски улици „Иван Вазов“ и съвременни преденци. Независимо че по-голямата част от сградите са в поуразрушено състояние поради неадекват на собственост, тютюневите складове респектират с архитектурното си съвършенство. Те са част от историческото наследство на града от времната на икономическия просперитет в началото на XX век.

Кварталът на тютюневите складове се създава през 20-те години на XX век. Характерен е със специфичната си архитектура в стиловете свесион, неокласицизм, модерн. С проектирането

на складовете са свързани имената на едни от най-значимите пловдивски архитекти като арх. Камен Петков и арх. Димитър Попов. Собствености са били Вуцните митрополитови кущи и базаровете Димитър Куцолю, Анастас Куцолю, Томъан. След преврата през 1944 г. скандинавски са национализирани. През 1962 з. в тях се снимат части от филма „Тютюн“ по романа на Димитър Димов.

Тютюневото здраве е пъзел от стари и по-нови сгради, вътрешни дворове, пасарелки, преминаващи над улиците и свързващи производствата, земни газози и дори спортни ириши, сградени от високи стени. И до днес излъчва мирис на тютюн, висуваха респект и странна романтика.

The Tobacco Quarter is located on the southern side of Ivan Vazov St., one of Plovdiv's most beautiful streets. Dating back to a spell of economic prosperity in the 1920s, the tobacco warehouses continue to impress with their architectural quality, although a large number of them have fallen into disrepair due to conflicting property claims.

Built in the style of the Vienna Secession, neo-Classicism and Art Nouveau the warehouses were designed by some of Plovdiv's most talented architects of the period like Kamen Petkov and Dimitar Popov. They were commissioned by prominent tobacco merchants and benefactors, such as Dimitar Kudoglu, Anastas Kulsolgu and Tomassyan. Following the communist coup in 1944, the warehouses were nationalized. In 1962, parts of the movie Tobacco, based on the novel by Dimitar Dimov, were filmed in the quarter.

The Tobacco Quarter is a patchwork of older and more recent buildings, inner courtyards, overpasses connecting various production units, green areas and even sports grounds hiding behind tall walls. Even today the area still smells of tobacco and preserves a quaintly Romantic atmosphere.

Обекти Sights

1 **Склад на Курвоалу**, ул. „Капитан Андреев“ 2-4, къща с ул. „Иван Вазов“.

Kudoglu Warehouse, 2-4 Kapitan Andreev St., corner of Ivan Vazov St.

2 **Склад с инсталация от тръби**, ул. „Екзарх Йосиф“ 13, къща с ул. „Иван Вазов“.

Warehouse with Pipes Installation, 13 Exarch Yosif St., corner of Ivan Vazov St.

3 **Склад със спортна площадка**, ул. „Екзарх Йосиф“ 15. *Warehouse with Sports Ground, 15 Exarch Yosif St.*

4 **Ансамбъл фабрика „Рогопи**, ул. „Доктор Г. М. Димитров“ и ул. „Кирил Христов“.

Rodopi Factory, corner of Dr. G. M. Dimitrov St. and Kiril Hristov St.

5 **Склад и едноетажна постройка**, ул. „Цанко Дюстобанов“ 59.

Warehouse and one-storey building, 59 Tsanko Dyuستانbanov St.

6 **Склад с кула заг автозара „Юа**, ул. „Огрин“ 8.

Warehouse with Tower, 8 Otrin St., behind Yug Bus Station.

7 **Склад на ул. „Фишл Македонски“ 74**, къща с бул. „Васил Априлов“.

Warehouse at 74 Filip Makedonski St., corner of Vassil Aprilov Blvd.

8 **Технически Университет – Софиа**, филиал Пловдив, категория „Транспортна и авиационна техника и механизми“, ул. „Цанко Дюстобанов“ 8.

Technical University of Sofia, Plovdiv branch, Department of Transport and Aviation, 8 Tsanko Dyuستانbanov St.

МАРШРУТ КВАРТАЛ „КАПАНА“ KAPANA QUARTER

Квартал „Капана“ е специфичен пловдивски топос с билао петвековна история като търговски квартал. Създаването му започва в началото на XVI век, когато Пловдив (Filibe) е част от Османската империя и е бил населян от занаятчии и търговци от всички народности. Мултинационалното търпение започва на север от Джумая джамия, центърът му е около Курчум хан (днешните Ханч) и през вековете разширява обхвата си до южния бряг на река Марица. Запознати и до днес най-малко новията на уличите „Железарска“, „Замарска“, „Абджукиска“, „Кожухарска“ подгизват характера на развиваните в квартала занаяти.

През 20-те години на XX век започва застрояването на жилищни сгради в стила свесион, неокласицизм, конструктивизъм. В днешно време Квартал „Капана“ е затуилен със си на традиционни занаятчийски и търговски центри и е сградително по писта зона, намираща се между забравеното вколуеище от преминаващи хора и пътни мрежи около него. Кварталът няма опередна характеристика, но специфичният му чар е в тесните улички, предциши се под необичайни ъгли, за които модерното здраустройство е останало чуждо, в кубовете и ресторантиче, в неоклотно маки зеленири и в излъчващото се безвиеие. „Капана“, макар а хатично, гради сезащията си образ – еманищиран от миналото, но верен на сградкия екектичен пловдивски стил на живот.

Despite some discernible communist-era features, a number of the featured buildings have their counterparts in Western Europe (Britain, Italy, France), where they are now protected as architectural heritage. A few of Plovdiv's Brutalist-style buildings, for example, can stand up to much of what was being designed at the time in the same idiom across the world. There are also some notable, albeit somewhat belated imitations of the International Style, Constructivism and even Expressionism. Borrowing from the world masters of the preceding decades, Bulgarian architects of the 1960s and 70s succeeded in articulating a local style with a Bulgarian flavor, achieved at a time when “pro-Western” thinking and veering from the norm were a risky business.

Yet much construction of the period came at a high price, resulting from the destructive policies of the communist state. Numerous private homes were razed to make room for the featured buildings, their owners relocated in suburban areas, the fate of their families changed for generations to come. Many of them were forcibly made residents of panel block residential complexes, which, to this day, remain a controversial part of communist heritage.

After the political changes of 1989, a large number of these buildings lost their reason-d'être and fell into disrepair. Others were redeveloped for new purposes.

The route has no aim to provoke nostalgia for the communist era, but to encourage curiosity in the complex social, political and aesthetic fabric of the city.

Despite some discernible communist-era features, a number of the featured buildings have their counterparts in Western Europe (Britain, Italy, France), where they are now protected as architectural heritage. A few of Plovdiv's Brutalist-style buildings, for example, can stand up to much of what was being designed at the time in the same idiom across the world. There are also some notable, albeit somewhat belated imitations of the International Style, Constructivism and even Expressionism. Borrowing from the world masters of the preceding decades, Bulgarian architects of the 1960s and 70s succeeded in articulating a local style with a Bulgarian flavor, achieved at a time when “pro-Western” thinking and veering from the norm were a risky business.

Yet much construction of the period came at a high price, resulting from the destructive policies of the communist state. Numerous private homes were razed to make room for the featured buildings, their owners relocated in suburban areas, the fate of their families changed for generations to come. Many of them were forcibly made residents of panel block residential complexes, which, to this day, remain a controversial part of communist heritage.

After the political changes of 1989, a large number of these buildings lost their reason-d'être and fell into disrepair. Others were redeveloped for new purposes.

The route has no aim to provoke nostalgia for the communist era, but to encourage curiosity in the complex social, political and aesthetic fabric of the city.

Обекти Sights

1 **Железарският магазин на Марукия**, ул. „Бенковска“ 22, площад зад Халие

Съществува повече от 70 години и е запазил уюта на квартален магазин.

Maroukuyan's Hardware Shop, 22 Georgi Benkovsky St., behind Halite.

A cosy local hardware shop established 70 years ago.

2 **Антикварна книжарница „София Т**, ул. „Абджукиска“ 7.

Книжарница с атмосфера за антиквариат и за турноно намираща се в близост до музеите.

Sophia T. Antique Bookshop, 7 Abadjivska St. An atmospheric bookshop for rare and antique books.

3 **Кюлчар**, ул. „Железарска“ 33.

Кюлчарницата е основана преди повече от 40 години от Георги Христов Свобод и предлага изработени и ремонт на ключове, брави, ключове за куфари, за часовници и всичко необходимо за спокойствието и сигурността.

Locksmith, 33 Zhelezarska St. Founded 40 years ago by Georgi Hristov Slavov. Makes and repairs standard, suitcase and clock keys, locks, and everything else for your security.

4 **Чипалшице „Алеко Константиново**, бул. „6-и септември“ 160

Чипалшица са типични български културни средища, които пазят и развиват локалната култура. На границата с Квартал „Капана“, чипалшице „Алеко Кон-

станиново“ има привлекателна обстановка, компютърна зала, гаерия за временни изложби.

Aleko Konstantinov Chitalishche/Cultural Center, 160 September 6th Blvd.

A typical Bulgarian local cultural center, situated on the edge of Kapana, with a computer room, a gallery for temporary exhibitions and a friendly atmosphere.

МАРШРУТ СОЦЪТ COMMUNIST ERA

Маршрутът „Соц“ запознява с архитектурни образци, творби на пластичното изкуство, стенописи и мозайки от 60-80-те години на XX век. Условно назване „Соц“ е показател за времето на мимолетно съзряване – социалистически режим в България (1944–1989 година), а не вележ на архитектурен стил.

Въпреки своите „соц“ характеристика, някои от тези сгради имат свои архитектурни аналози в Европа (Анжия, Италия, Франция), където са превърнати в паметници на културата и са образи в обществената и жилищна архитектура. В Пловдив има примери, които не отстъпват на съвременни образи в печенито на брутализма, както и примери, подвързващи на преминаващите вече в архитектурата менения като интернационални стил и конструктивизма, дори експресионизма. Голяма част от българските архитекти от тези период са срачати от световните архитекти модернисти в преобладаващите десетилетия и съумяват да изразят едни уникален за България стил. Архитектурата на 60-те и 70-те години показва високи достижения във време, когато различното и „прозападно“ мнение се счита за изключително опасно.

Представените в маршрута сгради са създадени за обществени, жилищни и ритуални цели. Една голяма част от тях след плетически промени от 1989 з. загубват своята функция поради новите накази на обществото и днес ще си намерите опустели и преуспрени.

Същевременно не трябва да се подценява фактът, че голяма част от „социалистическото“ строителство носи незагивнети уникотелени характеристики на периода. За да бъдат построени много от сградите в маршрута, са били разрушени еднофамилни къщи, собствеността са изземени в крайни Картели, тяхната съдбата и съдбата на техните поколения е променена, развместени са социални пластове. Голяма част от притежателите на имоти, които са събрани за целите на новото строителство, принудително са превърнати в обитатели на панелни комплекси, които и до днес са спорни архитектурни наследствa на социализма.

Маршрутът няма за цел да предизвика „соц-носталгия“, а да развие урбанистично любопитство към едраа като жив организъм, като място на социални, политически, икономически и естетически промени, разпознавани в неговата визия.

Despite some discernible communist-era features, a number of the featured buildings have their counterparts in Western Europe (Britain, Italy, France), where they are now protected as architectural heritage. A few of Plovdiv's Brutalist-style buildings, for example, can stand up to much of what was being designed at the time in the same idiom across the world. There are also some notable, albeit somewhat belated imitations of the International Style, Constructivism and even Expressionism. Borrowing from the world masters of the preceding decades, Bulgarian architects of the 1960s and 70s succeeded in articulating a local style with a Bulgarian flavor, achieved at a time when “pro-Western” thinking and veering from the norm were a risky business.

This route includes architecture, sculpture, frescos and mosaics created in the 1960s, 70s and 80s. It is named after the time period of the People's Republic of Bulgaria (1946-89) and is not an architectural or visual style.

Despite some discernible communist-era features, a number of the featured buildings have their counterparts in Western Europe (Britain, Italy, France), where they are now protected as architectural heritage. A few of Plovdiv's Brutalist-style buildings, for example, can stand up to much of what was being designed at the time in the same idiom across the world. There are also some notable, albeit somewhat belated imitations of the International Style, Constructivism and even Expressionism. Borrowing from the world masters of the preceding decades, Bulgarian architects of the 1960s and 70s succeeded in articulating a local style with a Bulgarian flavor, achieved at a time when “pro-Western” thinking and veering from the norm were a risky business.

Yet much construction of the period came at a high price, resulting from the destructive policies of the communist state. Numerous private homes were razed to make room for the featured buildings, their owners relocated in suburban areas, the fate of their families changed for generations to come. Many of them were forcibly made residents of panel block residential complexes, which, to this day, remain a controversial part of communist heritage.

After the political changes of 1989, a large number of these buildings lost their reason-d'être and fell into disrepair. Others were redeveloped for new purposes.

The route has no aim to provoke nostalgia for the communist era, but to encourage curiosity in the complex social, political and aesthetic fabric of the city.

Обекти Sights

1 **Централна поща**, пл. „Централен“, арх. Желазко Спокюв.

Central Post Office, Tsentralen Sq., designed by Zhelyazko Spokov.

2 **Технически университет, филиал Пловдив**, ул. „Цанко Дюстобанов“ 33.

Technical University of Sofia, Plovdiv branch, 33 Tsanko Dyuستانbanov St.

3 **Народна библиотека „Иван Вазов“**, ул. „Авксентий Венецки“ 17, арх. Стефка Георгиева.

Ivan Vazov National Library, 17 Avksentyi Velesky St., designed by Stelka Georgieva.

4 **Магержки дом Пловдив**, ул. „Авксентий Венецки“ 20, арх. Веселин Ракшев.

Пострпен през 70-те години на XX век.

Youth Center, 20 Avksentyi Velesky St., designed by Veselin Rakshiev. Built in the 1970s.

5 **Дом на науката и механиката**, ул. „Улям Гладстон“ 1, арх. Милчо Сапунджиев, арх. Кольо Кольв.

Пострпен в края на 70-те години на XX век.

Science and Technology Center, 1 William Gladstone St., designed by Milcho Sapundjiev and Kolyo Kolev. Built in the late 1970s.

6 **Изложбена зала на Дружеством на пловдивските художници**, ул. „Улям Гладстон“ 32, арх. Славои Мерджанов, арх. Михаил Богданов.

Галерия of the Plovdiv Artists' Association, 32 William Gladstone St., designed by Slavcho Merdanov and Mihail Bogdanov.

7 **Кино „Космос**, ул. „Улям Гладстон“ 48, арх. Любомир Шинков, арх. Любомир Бонев

Построено през 1964 година. Най-голямото и модерно кино за времето си в България.

Cosmos Cinema, 48 William Gladstone St., designed by Lyubomir Shinkov and Lyubomir Bonev. Built in 1964, it was the largest and most technically advanced Bulgarian cinema of its time.

8 **Жилищен блок „Мечма“ и ТОТО пункт**, бул. „6-и септември“ 123.

Mecha Residential Building and Lottery Kiosk, 123 September 6th Blvd.

9 **Дом на младоженеца**, ул. „Христо Г. Данов“ 36, арх. Матей Матеев.

Wedding Center, 36 Hristo G. Danov St., designed by Matey Matev.

10 **Дом на новороденото**, ул. „Христо Г. Данов“ 36, арх. Димка Танева, арх. Мария Сапунджиева.

Newborns' Center, 36 Hristo G. Danov St., designed by Dimka Taneva and Maria Sapundjiev.

11 **Блокове на художниците**, бул. „Цар Борис III“ 58-64, арх. Георги Петков.

Artists' Apartment Blocks, 58-64 Tsar Boris III Blvd., designed by Georgi Petkov. Built in the 1980s.

12 **Братската могила**, намира се в края на бул. „Свобода“ (в парк „Отгух и култура“, извън картата), арх. Любомир Шинков, арх. Владимир Рачевов.

Мемориален комплекс, открит през 1974 година.

Скулптурите на Любомир Далчев (в комплекта с Петров Петров и Ана Далчева) са знакови образи на пластичното изкуство в България през 70-те. Намирам се в затворената подемна част на мемориала и могат да бъдат бегени отпаде.

Knoll of Fraternity Memorial Complex, far end of Svoboda Blvd., Otdih i Kultura Park (outside map area), designed by Lyubomir Shinkov and Vladimir Rangelov. Built in 1974, it has signature sculptures by Lyubomir Dalchev (assistants: Petar Petrov and Ana Dalcheva, restricted viewing through the monument's gates).

13 **Жилищен блок**, ул. „Петко Д. Петков“ 25-35, арх. Мария Сапунджиева.

Apartment Block, 25-35 Petko D. Petkov St., designed by Maria Sapundjiev.

14 **РУМ „Евмолпия**, ул. „Капитан Раicho Николов“ 66, арх. Мария Сапунджиева.

Evmolpiya Department Store, 66 Kapitan Raicho Nikolov St., designed by Maria Sapundjiev.

15 **Нобелев Пловдив**, ул. „Злато Бояджиев“ 2.